

క్లింటన్ దిది - జిందిహాద్

అమెరికామెడీ కబుర్లు -6

అసలు ఈ కాలర్లు ఎగరేసుకునే సంప్రదాయం ఎక్కడినుంచి వచ్చిందో నాకు తెలియదు. ఎవరికైనా తెలిసినా నాకు చెప్పకండి.. స్లీజ్... ఎందుకంటే మీకు కూడా నిజంగా, ఖచ్చితంగా తెలియదనీ, కేవలం ఊహిస్తున్నారనీ నాకు తెలుసు. నా ఊహ ఏమిటంటే, మన పవిత్ర భారత లాల్పీలకు, చీరా జాకెట్టులకూ, గాంధీ బనియన్లకూ కాలర్లు ఉండక పోవుటయే కాక, అప్పుడప్పుడు చేతులు కూడా ఉండకపోవుటయూ, దొరలందరికీ.. అంటే మన పిట్టల దొరలూ, కోయ దొరలూ కాదు... అసలు దొరలు వేసుకునే చొక్కాలూ, కోట్లూ మొదలైన వాటికి ఎల్లవేళలా కాలరు ఉండును కాబట్టి ఈ కాలరెత్తుట సత్సంప్రదాయం కూడా లండన్ నుంచి దిగుమతి అయిందనే నా నమ్మకం. యా దేశాలు చలితో బిగుసుకుపోయే దేశాలు కాబట్టి, ఎంత ఎక్కువ చెమటపడితే అంత గొప్పవాడని లెఖ్ఖ. అంచేత కాలరు ఎత్తుకుని చెమట తుడుచుకున్నవాళ్ళందరూ గొప్పవాళ్ళ కిందే జమ కదా. టెక్సాలజీని దొరలు మనకి ఔట్స్ సోర్సింగ్ చేశారన్న మాట.

ఈ కాలరు ఉండుట, కొన్ని సమయములలో మాత్రమే అది ఎగరవేయుట మున్నగు విషయాలపై నా అమూల్యమైన ..అంటే.. ఏ మానవ మాత్రుడూ డబ్బిచ్చి కొనుక్కోని, ఒక వేళ నేనే డబ్బిచ్చినా అది జేబులో పెట్టేసుకుని పారిపోయేంత వాల్యూ ఉన్న నా అభిప్రాయం ఇప్పుడు వెలిబుచ్చడానికి కారణం గత రెండు, మూడు వారాలనుంచీ అమెరికా తెలుగు వారిలో, ముఖ్యంగా తానా తెలుగువారిని చూస్తే అందరి కాలర్లు రెప, రెపలాడూతూ ఎగురుతూనే ఉన్నాయి. ఆఖరికి ఆఫీసులో అమ్మాయిల ముందు తప్ప మిగిలిన చోట్ల సిల్కు లాల్పీ ధరించి తరించే ఒకానొక మంచి చౌదరి మిత్రుడు కూడా లాల్పీకి జిగురు పెట్టి కాలరు అతికించుకుని మరి ఎగరేశాడు. ఎందుకనగా మొన్న వాషింగ్టన్ లో జరిగిన తానా మహాసభలకి ఆయన... అంటే అసలు, సిసలు దొర... బిల్ క్లింటన్ దొర... విచ్చేసి, మిలియన్ డాలర్లు తనకూ, మరొక మిలియన్ డాలర్లు మానికా అనబడే అమ్మాయికీ... ..సారీ.. హిలరీ అనబడే అర్ధాంగి గారి ఎలక్షన్ నిమిత్తం చెక్కులు రాయించుకుని తెలుగు మహా సభల ప్రధానోపన్యాసం ఇంగ్లీషులో చేశారు. ఇక నాయుడు గారూ, మంత్రులూ, పాలిటికల్ రౌడీలూ వచ్చి అందరినీ అదరగొట్టేసిన విషయం గమనిస్తే మన తెలుగు సంఘాల ప్రాతిపదిక "కలాపోసన" నుంచి "రాజకీయ డామినేషన్" కి "ఎదిగి" లేదా "దిగజారి" పోయిందనడానికి ఏ విధమైన సందేహమూ లేదు.

అన్నట్లు, మీకు తెలిసే ఉంటుంది. అమెరికాలో మూడు రకాల తెలుగు వాళ్ళున్నారు. తానా వారు, ఆటా వారు,, "త్రిశంకు వర్గం" వారు.. అంటే ఎటూ చెందక ఎంగిలి మెతుకులు తినేవారు, మరియు ""పెవేటు మేష్టరు" జాతి వాళ్ళు.. అంటే ఏదో పెళ్ళాం, పిల్లలూ, వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు అవుతాయో, లేదో అనే బెంగలూ, ఉన్న కాస్త డబ్బు రోజూ లెఖ్ఖపెట్టుకుని ఆనందపడుతూ, స్టాక్ మార్కెట్ పడుతోందా. లేస్తోందా అని అని రోజూ దేవుడికి పూజలూ, పునస్కారాలూ చేసుకుంటూ, వీలున్నప్పుడల్లా పై మూడు కేటగిరీ వాళ్ళనీ కించపరిచడం తప్ప సంఘానికి ఏ విధంగానూ ఉపయోగపడని వాళ్ళన్న మాట. అందరూ గోధుమ రంగు వాళ్ళే అయినా, ఒకరికీ, మరొకరికీ మధ్య మౌలికమైన బేధాలు ఉన్నాయి. ఉదాహరణకి, మొన్నటి తానా మహాసభలకి ఎంతమంది వచ్చారు అని తానా వారిని అడిగాం అనుకోండి. ఓరి నాయనోయ్, కనీసం పద్నాలుగు వేల మంది గ్యారంటీగా వచ్చారు, వుయ్ క్రియేటెడ్ హిస్టరీ ఎగ్జెన్... అంటారు సగర్వంగా. అదే ఆటా వారిని అడిగామనుకోండి. " అదెక్కడన్నా, మహా అయితే ఏడువేల మంది.. మేక్సిమం... నువ్వే చెప్పు అన్నా, వాషింగ్టన్

లో ఆ మాత్రం రావడం పెద్ద ఇజ్జతా ఏంది? అంటారు. అదే "అశంకు వర్గం" గాళ్ళని అడిగితే "ఏమో, మేమంతా భయం, భయంగా సద్దుకున్నాం, అక్కడా, ఇక్కడానూ, అంతా నందమూరి వారి ఫేమిలీ గెట్ టుగెదర్ లా ఉంది". అంటారు.. అవును మరి, మహాసభలకి విచ్చేసిన పదీ, పరకా నందమూరి కుటుంబ సభ్యులు ఆ నాటి ఎన్టీ నుండి ఈ నాటి ఎన్టీఆర్ వరకూ ఒకరినొకరు పొగుడుకుంటూ అందర్నీ అమందానంద భరితుల్ని చేశారు గదా. "ఈ దెబ్బకి తానా వారి స్టాకు బలే పెరిగిపోయింది సార్, వచ్చే యేడు మరి ఆటా వారు ఏంచేస్తారో చూడాలి" అంటారు "ప్రేవేటు మేస్టర్లు". ఆటా వారు అప్పుడే జార్జ్ బుష్ గారికి ఫోన్ చేసి, "ఈ ఇరాక్ యుద్ధంలో గూబ వాయించుకుంటున్న కారణాన మీకెలాగా అమెరికాలోను, ప్రపంచం మొత్తం మీదే పరువుపోయింది కదా, అందుచేత మా వాళ్ళందరికీ నచ్చజేప్పి అవకాశం వచ్చే ఏడు మా ఆటా సభలలో బ్రహ్మాండమైన అవకాశం ఇస్తాం, మీ రేటు తగ్గిస్తారా?" అని బేరం పెట్టినట్టి నాకు ఇప్పుడే అందిన లోపాయికారీ వార్త.

చెప్పాద్దూ, క్లింటన్ దొరగారికి, హిలరీ దొరసాని గారికి కలిసి రెండు మిలియన్ డాలర్లు ఇస్తున్నారని తెలిసి నాకు తానా వారి మీద జాలి వేసింది. అయ్యో పాపం అనుకుంటూ వెంటనే మిస్టర్ తానా గారికి అర్జంటుగా, ఫోన్ చేశాను. ఇక్కడ "అర్జంటు" అనే మాట అనగా అది పనీ, పాటూ లేని నాకు అన్వయించదనీ, ఫలానా మిస్టర్ తానా గారు రెస్ట్ర్ రూం లో "అర్జంటు" పనిలో ఉన్నట్లు తెలియనేమిం చేసి, నేను "అర్జంటు" సమయంలో పిలిచాననీ గమనించగలరు. ఆయన బహుశా అత్యంత నైపుణ్యంతో కేవలం ఒక చేత్తో ఎవరికీ చెప్పలేని అవస్థ పడుతూ "హూ ఈజ్ దిస్, వాట్ డు యూ వాంట్, కాల్ మి బాక్ లేటర్, అయాం బిజీ" అని విసుక్కుంటూండగా, నేను, నిస్వార్థంగా, కేవలం తానా వారికి అంత డబ్బు ఆదాయం చేసే సదుద్దేశంతో "అయ్యో, నేను ఫలానా ఊళ్ళో ప్రేవేటు మేస్టర్ని, మీరు మిలియన్ డాలర్లు సేవ్ చేసుకునే ఉపాయం నా దగ్గర ఉంది. నేనే మీకు పది వేల డాలర్లు ఎదురు కట్టం ఇచ్చి, కీనోటో, గీనోటో ఎడ్రసు లాంటిదేదో నేనే ఇస్తాను. పైగా ఐ కెన్ టాక్ ఇన్ టెలుగూ, నో ప్రోబ్లెం" అన్నాను. ఎందుకో తెలియదు కానీ "యూ ఫూల్, ఇడియట్" లాటి ఫూటైన టెలుగు తిట్లు, వెనకాల నేపథ్యంలో పెద్ద ఎత్తున నీళ్ళ చప్పుడూ వినపడి, నేను చాలా ఆశాభంగం చెందాను. నయాగరా జలపాతం లాటి నీళ్ళచప్పుడు వలనే సదరు మిస్టర్ తానా వారు "అర్జంటు" పనిలో బిజీగా ఉన్నారని నేను తెలుసుకున్నాను. ఈ విషయంలో మిస్టర్ ఆటా వారిని కూడా త్వరలోనే పిలుస్తాను కానీ, వారి "అర్జంటు" కార్యక్రమాల జనరల్ టైమింగ్ ముందే కనుక్కుంటాను. ఎందుకైనా మంచిది కదా.

పైగా నేను విన్నదేమిటంటే ఈ క్లింటన్ దొరతో బాటు ఇప్పటివరకూ అమెరికాలో కనీ వినీ ఎరగని, ఈ గడ్డపై ఎవరూ ఎప్పుడూ చూడని మన శుద్ధ తెలుగు "కోయ దొర"ని తమ ప్రత్యేక ఆహ్వానితుడిగా ఇండియానించి స్పెషల్ గా పిలిచి నిర్వాహకులు గౌరవించారూ అని. ఇదే నిజమైతే, ఇక చెప్పదేముంది. అమెరికా తెలుగు చరిత్రలో అవధానాలూ, జానపద కళాకారులూ పోయి "కోయదొర"ల సువర్ణయుగం ప్రారంభం అయిందన మాటే. మీరు నమ్ముతారో నమ్మరో నాకు తెలియదు కానీ, నాకు మటుకు కోయదొరలంటే భలే భయం. ఎందుకంటే మా క్వీన్ విక్టోరియా చిన్నప్పుడు రైల్వే వెళ్తుంటే ఒక కోయదొర కనపడి, ఆవిడ సుందరవదనారవిందంలో కించిత్తు విచారం చూసి "అమ్మోయమ్మ, నన్ను నమ్ము తల్లీ, మరో నాలుగేళ్ళలో వేపకాయంత వెరి మనిషి పై దేశం నుంచొచ్చి నిన్నెగరేసుకుపోవునమ్మోయ్, వాడికి తోచదూ, నువ్వు చెప్పినా వినడమ్మోయ్, కతలు చెప్పి వెతలు బెడతాడమ్మోయ్" అని చెప్పి, మా మామగారు కోపంగా చెయ్యి ఎత్తే లోపుగా తరవాతి స్టేషన్ లో దిగిపోయాడు. ఇప్పటికీ తను ఎప్పుడు ఇండియా వెళ్ళినా మా క్వీన్ గారు

"కోయ గూడెం" రైల్వే స్టేషన్ కి పనిగట్టుకు వెళ్ళి, మళ్ళీ కోయ దొర వారు కనపడి ఈ కథానాయకుడి రోగాలకి "విరుగుడు" ఏమైనా చెప్పాడేమోనని ఆశగా ఎదురు చూస్తూ ఉంటుంది. అందుకే, తానా మహాసభలకి ఒక కోయ దొర వస్తున్నాడని తెలియగానే నేను మా రిజర్వేషనూ, విమానం టికెట్లూ అన్నీ "అర్జంటు"గా కేన్సిల్ చేసి పారేసి, ఈ కోయదొర గమనం వార్త మా విక్టోరియా మహారాణికి

ఏ మాత్రం తెలియకుండా జాగ్రత్త పడ్డాను. ఇక్కడ "అర్జంటు" అన్న మాట ఖచ్చితంగా నాకే అన్వయిస్తుందనీ, ఆ విధమైన కంగారు పడడానికి గల కారణాలు కూడా ప్రగాఢమైన వ్యక్తిగత కారణాలనీ గమనించగలరు.

ఈ మహాసభల గంగరగోళం ఇలా ఉండగా, గత రెండు, మూడు వారాలుగా అమెరికాలో కూడా ప్రసారమయే "బాహా" లేదా "హామినై" మొదలైన తెలుగు "ఏటీవీ" అయినా సరే, స్విచ్ ఆన్ చెయ్యడానికి భయం వేస్తోంది. భయం అంటే నిజంగా భయం కాదు గానీ, ప్రతీ క్షణమూ, ఎవరో ఒక నటుడో, నటీమణియో, అభిమాన బృందం తాలూకు వారో "జిందాబాద్" అనీ "హూహా, హూహా," అనీ నినాదాలు ఇస్తూ పాపం కాళ్ళు కొంకర్లుపోయిన కారణాన కొంచెం వంకరగా ఒక మోకాలు నిటారుగానూ, మరొకటి ముడిచిపెట్టుకునీ నిలబడ్డ మెగాస్టార్ "సిరంజీవి" ఫోటోలకి, కట్ ఔట్లకి ప్రదక్షిణాలు చేస్తూ హడావుడి చేస్తున్నారు ఇరవైనాలుగ్గంటలూనూ. పాపం ఏమయిందో చిరంజీవికి అని నేను జాలిపడుతుంటే "ఏమిటవడం, ఏమిటీ, నీ మొహం, అది అసలైన మగాడు స్టయిల్ గా నిలబడితే అలాగే ఉంటుంది. అలాంటివి నీకేం తెలుస్తాయి కానీ అదంతా చిరంజీవి లేట్స్ సినిమా "శంకర్ దాదా, జిందాబాద్" సినిమా వార్తలు" అని విశదీకరించింది వంటింట్లోంచి ఒక గొంతుక కించిత్తు నిరాశగా. అప్పటికే పది రోజులుగా పదివేల సార్లు విన్న కారణంగా

"ఓ అదా, ఆకలేస్తే అన్నంపెట్టవు, అలిసాస్తే ఆయిల్ రాయవూ, ఆఖరికి నాకు మూడ్ వస్తే.." అనగానే, "మూడ్ నీకు కాదోయ్ వెరి మొహమా, నాకు రావాలి, ఫర్ గెట్ ఇట్, సిగ్గు లేకపోతే సరి" వగైరా ఆశీర్వాచనాలు, అష్టోత్తర నామాలు వినపడుతుండగానే టీవీ వాల్యూం పెంచేశాను.

"సరేలే, ఇవిగో, రేపు హ్యూస్టన్లో శంకర్ దాదా సినిమా రిలీజు...ఇండియాలో కంటే ఒక రోజు ముందు, ఏమిటనుకున్నావో, నాకు టీక్కెట్లు కొను. నువ్వు వస్తానంటే నీకు కూడా కొనుక్కో." ఆర్డరు వేసింది మా వంటిల్లు. ఇహ తప్పదురా అనుకుంటూ సినిమా వాళ్ళ వెబ్ సైట్ కి వెళ్ళి టీక్కెట్లు ఖరీదు చూసేటప్పటికి నా గుండె ఆగిపోయింది. ఒక్కొక్కటి 18 డాలర్లు. అనగా మాకు రెండు నెలల బియ్యం ఖర్చు. "మామూలుగా అందరిలాగా నడవలేని కుంటివాడిని, చూచుటకు ఇంత డబ్బా?" అని నేను చేస్తున్న కుయ్యో, మెర్రో వగైరా శబ్దాలు విని "అందుకే, నిన్ను రావద్దంటున్నాను, వస్తే నాకున్న మూడంతా చెడగొడతావు" మళ్ళీ అరిచింది వంటిల్లు.. అది విని, ఆవిడ "మూడే" ఏ రకమైనదో తెలియక, ఇప్పుడు "అర్జంటు" గా నేను పొడరు రాసుకుని, మాంఛి సెంటు రాసుకోవలయునా, లేదా నోరు మూసుకుని మామూలుగానే గరాజ్లో పడుకోవలెనా తెలియక నా మూడ్ కాస్తా పాడయిపోయింది.

ఈ మహా సభల హడావుడిలో శ్రీ నాయుడు గారు ఎన్టీఆర్ ట్రస్టుకి కూడా మిలియన్ డాలర్లు పోగోసుకుని, పనిలో పనిగా ఎన్నారై టీడీపీ అనే కొత్త సంస్థ అమెరికాలో అఫీషియల్గా అనేక నగరాలలో వ్యవస్థాపించారు. ఇది నాకెలా తెలిసింది అంటే, నేను - ఆయన మీటింగుకి వెళ్ళగానే ఒకనొక మిత్రుడు "అర్జంటు" గా నాకు ఎన్నారై టీడీపీ అని రాసి ఉన్న ఒక పసుపు రంగు టోపీ పెట్టేసి, మరియు అదే రంగు కండూవా మెడలో వేసి నన్ను అఖండంగా గౌరవించాడు. చెప్పాద్దూ, నేను రోజూ తెలుగు టీవీ వార్తలలో చూస్తున్న వాళ్ళ దొంగ మొహంలా నా మొహం కూడా ఊహించుకుని హాడిలి చచ్చిపోయాను. ఇప్పటికే అమెరికాలో ఉన్న తెలుగు వారి కాంగ్రెస్పార్టీ ఇకనుంచీ నిద్ర లేచి మరి కొంత వేగం పుంజుకుంటుంది. ఎందుకంటే మొన్న అసెంబ్లీలో వైయస్సార్ గారు నాయుడి గారి మీదో, ఆయన తల్లి మీదనో తన అభిప్రాయం వెలిబుచ్చగానే, ఒక తెలుగు పత్రికలో "బేఏరియా టీడీపీ వారి ఖండన" అనే వార్త చూశాను. అనగా అమెరికా తెలుగు నాయకులు డైరెక్ట్గానే ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాజకీయాలలో తలదూరుస్తున్నారనమాట. ముందు, ముందు అమెరికా తెలుగు వారి సాంఘిక జీవితం అంతా ఇంకా "భశం" అవుతుందేమో? ఏమో?

ఎన్ని విధాలుగా చూసినా ఈ మధ్య అమెరికా "తెలుగు దేశం" అంతా క్లింటన్ భజన, శంకర్ దాదా జిందాబాద్ వెరసి క్లింటన్ దాదా జిందాబాదుగా వెళ్లి విరిసింది. ****